

La salut del poble es la suprema lley.

Poble que no lluita, es poble mort, y tal lluita deu ser sols pel dret a la vida y a la lliure manifestació.

Preus subscripció

Granollers al mes, 0'25 ptas.

Fora trimestre, 1 pta.

Tots els que'ns buscan lo benestar a l'altre vida s' el procuran per aquesta Deu al crear al dimoni, ó va equivocar-se ó es que gosa en que'l mal existeixi; per aixó la ciencia no lliga ab ells.

Administració-Redacció, Aurora, 23

Tots els originals encaminats al bé públich, s'insertarán.

Setmanari satírich vermell.

Sortirà tots los dissaptes.

Pago per adelantat.

Número solt 5 céntims per tot arreu.

IDÉSPOTASI

Podeu estar satisfets.

Vostre baba verinosa, que per tot ahont toca deixa senyals d' infecció, vostres criminals maquinacions que pel mal sols tenen desarrotllo, ha donat ja un altre fruyt.

Si, ja es jfóra de l' Orquesta «Agustins» lo Clar-i-net; ja se li ha quitat un medi per la subsistencia de sa familia; ja 'l teniu sitiati per la miseria segóns vostres pressentiments; pro vos talleu de mitj a mitj.

Ab lo cap bent alt se passejará per aquets carrers de vostra vila, aquesta desgraciada població que gracias a vosstras intrigas y vejaments y la pasivitat de sos moradors está en el mes deplorable estat de sumissió y rastrerisme; ab lo cap bent alt, tingueu per entés; cap seba li cou 'ls ulls, mentres que vosaltres ¡miserables! no gosareu mirausel de fit a fit.

Defensor de la justicia, de la veritat y del oprimit sempre, res m' importan vostres maquinacions; excomunicat en onse parroquias y tres vegadas acariciat per las hordas policiacas, rés m' espanta y mal os pesi, tindreu que rosegarme aquí, cantant vostres maldats, mostrant-vos a las masses proletarias y al poble en general, lo que sou, lo que de baix de la máscara de la mes refinada hipocresia, oculteu, lo vici, l' egoisme acaparador y 'l domini despórich de vostres semblants,

Que vosaltres me desprecieu, m' honra.

Vosaltres, lo mes corruptut de la vila, los representants de la maldae perseguintme traidorament, res podreu contra mi ¡prostituhits! la veritat y la justicia que tant vosaltres escarniu, m' assisteix, y triomfará, mal os pesi y qui sab si vostre derrota, que sera la salut del poble, os enrocará ab lo fanch de vosstras inmundicias per no revifaros mes.

Endevant xusma podrida, escoria del lladronici, jo os desafio; mireume bé, si per ferho teniu valor; m' honro de ser vostre enemich y estich disposat per la lluita.

¿Qui de vosaltres, miserables bandolers, treurá la cara?

Ab la ¡mes despreciable salivada os cruso 'l rostre.

Tinch forsas y voluntat y cinch dits a cada má per estampals a vostre cara y per guanyarme la vida honradament ab la suhor de mon front.

A tots los companys, que moral y materialment m' han ofert son incondicional apoyo, els dona las mes espresivas gracias puig de sobras sabia que 'n las gigantes cas lluitas per la rahó, may un se troba en lo mes complet abandono.

A la lluita, a la lluita; sols ella m' anima,

CLAR-I-NET.

¡A la Barra!

Y mudadet; perquè es molt presumit. ¡Lo vegessiu cuan va de brasset per la rambla de Barcelona ab.... sa sogral ¿Qué's estrany diu? Sí; en efecte.

Es el Sr. Estrany.

Es concejal del actual ajuntament y no se si per sas bonas referencias, que'n te de bonas, ¡vaya! conteu:

Sent seminarista, —malaguanyat capella que's vá perdre— mostrá una gran afició a las arts de birlibirloqui, puig esplecat per ell mateix feu una conquista de CENT PESSETAS pel procediment del enterro a un del seu poble.

¡Que recomendación, chiquío!

De ganas d'esser concejal, ¡ja ho crech si'n tenia! fins proposá, segóns ell, a sa.... sogra que'l heredés, puig com no pagaba contribució, no'n podía esser, fins que gracias a la nova lley y a la molta barra y lleugeresa que'n L'Unió demostrá, lo recompensaren propositlo y elegintlo, ¿com? tothom ho sap.

Sigué President de L'Unió Lliberal sens poguer serne, perquè ni soci ab legalitat es, pro necessitaban un home poch escrupulós y que tingués la vergonya a l' altura dels ulls de poll, y 'ls vingué que ni fet exprés.

Ell es soci, com hereder del seu oncle y 'l seu oncle no l'en feu de res, sols de fer d'ayo per pur rastrerisme de las criaturas del Sr. Blanxart; pro com que als cacichs que manejan las cireras de L'Unió els convenia un tipo presumit, tonto y quels servis de fanteche automátich, els vingué a la pinta; puig no hi ha Ninots que'l guanyin, ni gaires que's prestessin

servir de carnestoltes encara que ab lo bonich disfrás de la vanitat, orgull y falta de pesquis.

Expulsions injustificadas, sens tó ni solta, arbitrietats á desdó, sortidas d'idiota causant la gran discordia entre'ls joves de la secció del ball, aburrint á uns y altres fent comedia ab los músichs en una ocasió que demanaren condicions á las orquestas prometent avuy lo que demá había de trencar, perquè aixó sí, la cara la te groixuda com los sarrións de sa producció.

Y aquellas quantes *centas pesetas* de desfalch que un periódich local deya y retreyan unas fullas firmadas per *Un soci*, referintse al últim passament de comptes, ¿qué s'han fet?

Qui calla, otorga; y vosaltres sortireu ab l'indigne Protesta, dich, ab la Protesta contra la Premsa indigne y.... escorrent el bulto.

¿Eh, pícaros?

¿Qué serviren per pagar aquella manada de gossos falders, que vigilaban la vostra sagrada persona, ¡ey! y os acompanyaban de per tot?

Lo que li recomenem es que deixi sas antigues aficions á la *upa* que algú dia no trobessim *enterrada* fins la torreta de la casa de la vila.

Per si acás, hi posaríam una trampa. Mentres tant á la pila.

GRUPO REBELDE.

RÁPIDA

Era 'n diumenge.

Los balcones dels principals carrers de la població estaban adornadíssims.

¿Qué será aixó? Vaig preguntarme. Deu tractarse de l'arribada d'algú ministre; al consultarho á un amich poguí enterarme de lo que passaba.

Era la burgesia per una part, y l'ignorancia de las grans masses estúpidas per l'altra qu'esperaban lo pás de la processó; rutinaria costum de cad'any.

La processó, ¿pró que significa aixó de la processó? vaig preguntar á mon amich.

—Sencillament. me respongué, no es més que una de las grans festas aparatosas per atreuerers els esperits malaltissos é ignorants ab la fastuositat de sas riquesas, ab lo fals brill de ridículas vestimentas, ídols y cants.

Ab aquesta forma, los flachs, los sumisos, los fanátichs creuen veure en las

tals manifestacions una forsa avasalladora en que ells ¡pobrets! no podrán ja may imposarho, y las relligions totas valentse d'aquesta pobresa extenen son domini, exposa sas forsas ajudadas per l'hípocressia de las classes explotadoras

Per aixó en ellas sols s'hi veuen representacions d'autoritats, societats, bancas y altres sangoneras del pobre treballador alternant ab quatre infelissos que ni forsa tenen per protestar de las imposicions en que's veu per ferlo assistir en tals actes.

Son reminiscencias de son desastrós passat, per anar continuant l'ignorancia y'l domini del poble. Pro no ho lograrán.

Per mes que fassin, tot lo mon compren que aixó es una farsa complerta, que si alguns continuan humillats sota las voltas d'aquestos antres de corrupció moral, llochs ahont s'atrofian los cervells, es per sa inercia ab la presió de sos tiráns, per por de que'l clero no l'empaiti, el burgés el despatxi ó las autoritats no l'apoyin.

—Basta, li diguí. No necessito mes explicacions; hasta are ignoraba son origen y son fi, pró ab aquesta petita relació 'm basta per sapiguer en que dech atenirme d'avuy en endevant. Salut.

Vareig despedirmen convensut que lo que m'havia dit era la pura veritat, y aquí estich disposat á combatro ab totas mas energias, á tanta farsa y embusteria.

AMADEO GIL.

Gracia 8 Juny 1904.

¡CARITAT!

Vetaquí una paraula que no l'entench. ¿Qué's la caritat?

Per mi un crim.

Si l'home per sos defectes fisichs, no pot produhir, está exemp del treball ¿té l'obligació de demanar las sobras de l'altre?

Si es que no pot produhir, just es que visqui sens ferho, pró no que per sa desgracia hagi d'anar de porta en porta á demanar las sobras de los que ab prou feinas tenen per defensarse sa subsistencia, ó'l donatiu d'un que si te, res li costa.

L'home que res ha fet, res deu demanar.

Mes just crech jo que si la societat li nega la subsistencia que se la prengui,

no que tinga d'humillarse á las plantas de qui ha sigut mes afortunat qu'ell.

La caritat denigra á qui la fá y humilla á qui la reb.

¿Perqué devem humillarnos devant del mes poderós?

Si un per desgracias materials necessita sens poguerho evitar ¿perqué ho ha de demanar?

Siguem solidaris, si un está en la miseria ajudemlo á véncela, no per l'egoisme de fer una obra bona y si sols per cumplir en nostre deber, per pur humanitarisme.

Las relligions ens la ensalsan perquè consideran que á n'el mon es just que hi haigi pobres y ríchs, pro repareulos, ells predican la pobresa y humildat y fúgen d'ella per rebejars ab lo producte de las riquesas acumuladas.

¿Cuants tildantse de caritatus donan per un cantó lo que per altre roban!, y ho fan ab gran pompositat porque'l luxu d'una cosa tapi l'altre.

Si en el mon, tots tenim ol dret á viurer, vivim; no pot esser may nostre lo que 'ns sobra y á nostres semblants falta, el mon es de tots, la Naturalesa 'ns fá á tots iguals, per tots produheix, y de sobres, y just es que per tots n'hi hagi.

Si la caritat serveix per humillar á nostres semblants, desterremla; no volguém ser superiors los uns á los altres, deixem los efectes y ataquem las causas.

¿Quinas son?

L'acaparació dels productes y la resignació dels productors.

SOLIDARI.

De conquista

¿Será soltera ó he casada,
ó viuda tal volta será?
apreto'l pás, corro, l'atrapo
y era 'l *sandunga* un capellá.

Per parlarne d'amor,
ningú com los vicaris;
poden usar sens por,
de sos confesionaris.

ESCOLA-BRUT.

Segons ens particiipa lo grupo comunista Joventut-Acrata. d'aquesta, el dijous próxim día

16 se celebrarà un mitin d'orientació sociològica al que pendrán part las dugas comissions que acaban de seguir tota l'Espanya.

Es comensará entre vuit y nou del vespre á 'l local que á son temps ja s'anunciará.

Augurém y desitjém un *lleno*.

A Nevers, departament del Nièvre una colla de tipos han donat esbarjo á sos depravats instints, propis en ells.

Ab l'excusa del pròxim casament d'un metje (fulano de la colla), celebraren una fartanera que'n sortiren ab mes pes al cap que als peus, y per refinarho, sen anaren á un Café Cantant ahont un dels del *trueno* se posá á ballar dalt de las taulas la *danza du ventre* ab el traje en que va neixer.

Las sanchs se'ls escalfaren de tal manera que la cuestió acabá á garrotada seca y cops de ganivet en una casa *non sancta*.

Els personatjes aquets, tots eran de fila y bons per ¡A la barra!

Mes ben dit; la flor y nata d'allí.

El senyor Secretari general del departament dos concellers de la prefectura, el quefe de gabinet del prefecte, el procurador de la República en la suprefectura, el substitut del procurador de Nevers, el Director de contribucions directes, un comandant, quefe del batalló d'enginyers, un capitá de gendarmes y un quefe de guardaboscós.

Vaja, si; los del ordre públich y de seguritat individual.

¡Oh, ya, ya! Ja'ns fem cárrech que si aqui passés un cas semblant, quins foren los héroes de la festa.

Cap dels que ab sas suhors han de mantenirse y mantenir á tot parássit.

Uua nova explosió de *grisú* ha sembrat una pila de morts en una mina de Corberana (Oviedo) propietat del Marqués de las Cincuilas.

Afortunadament lo marqués se lliurá de la tal explosió, perquè tal volta estava un remat de kilometres lluny contant los milers que li proporciona la acaparació de tantas llágrimas y sanch derramada.

Els obrers, menos mal; ¡ne sobran tants! ¿Oy?

¿Quin día sobrarán aquestas gabelas d'explo-tadors y vagabundos, causa de tots los mals?

Aquet día se celebrá á Barcelona al carrer d'Escudillers, n.º 19, una seunió per tractar sobre los articles de primera necessitat.

El *compañero* xupacuotas Comaposada proposá la supressió del impost de consums que de segur s'en cuidarà ell quant será diputat per la Barceloneta.

Lo que no tractan may de suprimir aquets tipos adormideras, son las caixas de resistencia, ni'l pago de cuotas.

Yes si'n faria de bé á Barcelona tant sols el

fessin concejal; supressió de consums... tant temps há que'ns els suprimeixen.

Com els capellans que tot ens ho fan esperar en nom de Deu, ells dei poder que hi allargan tots l'espina.

Ha deixat de formar part de la Orquesta «Agustins» nostre company de Redacció en Francisco Janer Boix (a) Clar-i-net.

S' ha vist obligat ab tal resolució en vista de las moltas imposicions d' uns quants tipos, puig los senyors de la Junta de La Unió Feudal no volian llogar l' orquesta porque éll ne formaba part ¿y are? Els capellans d' aquí tam bé volian moure brega, dient qu' esperaban que 'l Rectó de La Garriga prengués possessió de la Rectoria d' aquí, que com te més génit que l'actual, farian més presió.

Fins segóns digué lo Sr. Fernández, director de l'Orquesta, si enredá l'abogat Sr. Alesán.

Sapigueu tots aquets tipos que nostre company sols va per la veritat y si la tal els espan-ta, que's tanquin dins sos caus d'obscurantisme y que no se 'n moguin que no 's toparán ab ella.

Segóns li digué l'encarregat de la música senyor Massot, l'arcalde y 'n Paytuví (en Salvador I de marras) perquè formaba part de l'orquesta en Clar-i-net no volgueren que la tal los acompanyés á l'iglesia al assirtir á la processó de Corpus.

Y aixó que nostre company ens digué que de bona gana y de franch els acompanyaria á tots fins á Sant Boy.

En L'Unió diumenge al vespre's plegá'l joch del «Quinto», haventse jugat tota la tarde y havent entrat y sortit diferentas vegadas individuos de la guardia civil del café que com tal volta no tindrian ordres superiors, no se'n adonaren.

¡Que hi farem!

Que sápigam los senyors prostituidors de la casa que'ls jochs titulats lo «vinticinch, travessas y catxo», es tant prohibit com lo «quinto», y que prou d'esquilmar los céntims á la gent tant miserablement; que pensin quina instrucció es dona á criaturas de dotze á catorze anys, que reuneixen los poquets céntims que tenen y hi há una colla de bergáns que'ls hi esperan ab las mans obertas.

¡A robá á la riera! No volem jochs.

Ab lo joch, segóns datos que'ns han arribat á nostres oídos, s'ha donat un benefici á la caixa *vinticinch á trenta duros* setmanals y... quantas familias s'han quedat sense pá

Ens hi jugarém lo tot per tot per acabar ab tant robatori.

Hi ha homes que sols ne van vestits, que serne, altra feyna hi há.

Probas que'n la fábrika del explotador señor Serra, perquè s'els indicá que'l tal veuria ab gust que tothom assistís á la processó, hi anaren com borreguets deixant la dignitat d'home

lliure á casa y á fer l'os per aquets carrers.

Y diuen que ningú els portará la setmana-da á casa, com si son burgés els hi regalés. ¡Tontos y vensuts!

Y l'aprofitat Sr. Serra, qui durant lo curs de la processó demostrá sa descarada hipocresía, puig no callá may, y ab sátiras picarescas, després la tal se celebrá un refresch ab lo bó y nata de sa colla.

Y'ls pobrets vensuts, alli solemnisaren l'acte ab sos brams d'ase magre, dirigits per un director espiritual perquè ni cantant son ánima pugan perdre.

Animo Sr. Serra, estrenyi, estrenyi que ni respirar pugan, que'be s'ho mereixen.!

Per rastres y deixats.

A petició de molts amichs aviat se reproduhirá en forma de follet y ab *minots* lo cuento titolat FRA JOAN BOU original de nostre company Clar-i-net, fins vindrá un caricaturista per fer los croquis sobre'l terreno com vulgarment se diu, ó siga segóns l'esprit de la relació.

També s'han ofert per ferne una colecció de Targetas Postals ab escenas del mateix cuento.

Veurem. Ja anunciarem la sortida. el preu erá de 10 á 15 céntims. Se poden comensar los pedidos á l'Administració, ó á casa de nostres venedors.

Obligats de Clar-i-net.

¿Que vens, van preguntá'l *Frarc*,
á L'Unió á sentí'l concert?
No, primer vull enterarme
si es que obliga'l «Clar-i-net».

Dins l'Iglesia lo sant Pare,
de metall no vol instruments;
y 'ls vicaris d'aquet poble
no hi volen lo «Clar-i-net».

Tant si volen com si nó,
la púrria de Granollers,
tindrán de tragars per forsa
tocadas de «Clar-i-net».

El *Frarc* y també'l Ninot
(y aixó os ho dich de cert)
ballarán, pro de debó
un tango de «Clar-i-net».

¿Saben lo metje filarmónich
enredá músichs dels mes fins?
li farà ballá una gavota
l'ex-«Clar-i-net» dels Agustins.

QUICO.

* * *

L'amor lliure es un pecc
deya un capellán la trona
y ell que sens serne casat,
junt vivía ab una dona.

Y la majordona mossen Pau,
no ha tingut cap novetat?
—Fins que fassi be uns tres trimestres,
no crech jo que'n tinga cap.

LAURO.

Caldas de Montbuy 8 Juny.

Remaleit dels corps negres: Aquí tenim
un burgés ab una barra mes grossa que
la que utiliseu pels pocalatxes de per
aquí.

Feste cárrech que digué als trevalla-
dors de sa casa, casi tots donas, que si
no miraban de posar el coll en la feyna
tindría que tancar la fábbrica.

¡Pobre home! Els trevalladors si no mi-
ran de posarhi las mans no crech que'n
surtin, porque aquest esbirro es un au-
cell de rapinya. puig moltras trevalladoras
despres de treballar tota la setmana, s'en
van á casa ab quatre ó sis pessetas.

Els hi demana que tenen que posarhi'l
coll, y fins el fetje per la boca'ls hi fa po-
sar.

Llástima que l'obrer sempre viu des-
previngut y descuidat, que si no se li po-
dria donar una llissó de modos.

Dimars se'ns suicidá una dona, coneguda
per l'Aseta tirantse daltabaix del
barranch que toca al pont de la Salut.

La mare de 10 devía badá, que no evi-
tés tal resolució; hasta per la familia sols
podía ferho, puig á mes de la mes espan-
tosa miseria deixa una criatureta de tres
mesos y altres de mes grandetas. Lo ma-
rit sofreix condempna per robo de una
gallina ó pollastre.

¡Cuanta miserial!

Dels mansos es el regne del cel, pro'l
malestar de la terra també,
Teu y del infern.

CALDERI.

◆◆◆◆◆

La Roca 8 Juny 1904.

Ensofrat Dimoni gros: Li volem fer dos
cuartos de qui es

El tio Burillas de La Roca

Es un tipo reaccionari, un esquilet de
primera, un desvergonyat, un vividor aca-
bat; de més sabis n' hi ha á Sant Boy y de
més honrats n' hi ha per las presóns.

Se serveix d' un paperot carca-animal
per insultar á la honrada y digne classe
obrero, tractant als obrers de burros, de
incivilisats, de mal educats, de destripa-
dors de budelladas de richs, y demés ca-
lificatius per l' istil.

Segons éll, la igualtat que volem els
obrers es la de interessos socials, ¡carca-
mall! ¡quina manera de tocar el violón!

Com qu' éll es partidari de la lley am-
ple, y l' estreta per els obrers, no vol en-
tendre que l' igualtat que desitjem es l'
igualtat devant la lley.

¿Y, qui es aquet farsant? Prompte ho
sabreu.

Es un curandero ab patent de «prove-
hidor de cementiris». Es un baliga-bala-
ga, un romántich pastanaga, un cervell
de pasta de carquinyoli, un romancero
qu' escriu versos ab lo títol de «La Tri-
quina del porc».

Se dedica ab preferencia á l' art d' en-
ganyar ignocents, fent servir de cobertora
la relligió y la hipocressia.

La poca «terapèutica» que sab, l'utilisa
per fer saltar els rals á los seus ensopits
clients, y els seus escassos coneixements
«patològichs se dirigeixen no mes que á
embaucar vergonyosament. Per gandul,
burro y farsant varen ferlo fugir d' un po-
ble de la Segarra, á pedradas.

De la seva dignitat morral, millor será
que no 'n parlém, porque 'ns embruta-
riam massa.

Concretament á dir qu' es un brut ca-
rrabiner, es á dir' la deshonra del gremi
de «matar-bons».

Pateix la terrible enfermetat «mandri-
tis» y per aixó fa 'ls papers mes ridiculs
per escusarse d' assistir als malalts; fa
véurer qu' es fora, la seva dallonsas sem-
pre diu: ha sortit, no 's trova bé, are no
hi es, y el bagarro s' está jeyent amagat.
Altres cops, ab tota la barra, contesta que
no hi vol anar, y fa la recepta de casa es-
tant, sense veure 'l malalt. ¡Farsant! Lo
seu ideal es: poca ó gens de feyna y ben
pagada.

Si ab l' «anatomía» que havem fet del
tal bergant no n' hi ha prou, ategirem
que serveix de llepa á los cacichs y gent
negra.

Ell mateix fa las potingas ó medicinas,
obligant á que los malalts prenguin las
sevas porquerias, porque segons ell pre-
gona no hi ha cap apotecari que fassi mil-
lors medicinas qu' éll. ¡Pillet!

Cada dia día avans de fer la visita re-
passa per las cobertas un ranci formula-
ri y pren nota de una fórmula cualsevol y
á tots els pacients los hi ordena igual fás-
tich sense pararse en barras.

Las ventatjas que aqueixa forma l'hi
reporta es que ab una calderada diaria,
te potinga per matar á tots los que visita.
La cuestió son rals, y vinga aygua de rés
ab sucre. Alló de que cada enfermetat vol
lo seu remey especial, son bestiesas per
ell. Infinitat de cassos de gresca, y tristos
per los malalts que cauhen á sas grapas,
han passat.

Totas las tardes las passa fent els ge-
gants per aquesta vila shont dona plena
expansió á los seus mals vicis. En certa
casa ja l'esperan per dissecarli la butxa-
ca jugant als prohibits. El joch y las fal-
dillas son las sevas favoritas passións.

Políticament, no es ningú, no te mes
opinió ni ideya que la de enganyar, trras-
trantse com la serp per esquilar la peseta.
¡Pessetero, pastelero!

Veusaqui lo nostre critich de saldo,
enemich de la classe obrera, explotador
dels pobres.

La nostra tinta obrera es «ácit prus-
sich»; la nostra trevalladora pluma, es
«nitrat de plata»; y com que may ens
mosseguém la llengua, ara y sempre ab
lo cap ben alt li dirém ab veu molt clara
y forta: farsant, farsant, farsant.

UN CURAT D'ESPANTS.

Correspondencia Administrativa

La Roca.—N. Esperém lo promés. L'original ab
cuartillas d'una cara, la correspondencia
ab sello de quart de céntim y sobre des-
clós. Preferim las correspondencias cur-
tetas.

Premiá —J. F. Nosaltres al primer tren del dis-
sapte tirem la correspondencia al correu,
á la tarde podrian rébriela. De totas ma-
neras prometem un regalet á Pepet Ga-
rrell si als divendres, cuartos de sis tarde
'ns pot tenir la tirada feta.

Gracia.—A. Gil. Ha arribat tot justet. Fesho 80-
vint. Memorias als Rodas y demés. Que
no fassis falta al Judici que'ns en farás
sis céntims.

Als empleats de correos que'ns prometin donar
el curs degut y respectar nostra correspondencia,
els regalarem un número setmanal.

PUNTS DE VENDA

Administració, Aurora, 23.

Llorens Carbó, Alfons IV n.º 57

Joan Climent (á) Marxant,
Prim n.º 156.

IMP. DE E. GARRELL, GRANOLLERS,